

Kyndelsmässodagen

Psalmer: 1:4-7, 707, 478:1-4, 712, 725, 46
Texter: 1 Sam 1:21-28, 1 Joh 1:5-7, Luk 2:22-40

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.
Luk 2:22-40

22 När tiden var inne för deras rening* enligt Mose lag, tog de med honom upp till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren, **23** som det står skrivet i Herrens lag: Varje förstfödd son som öppnar moderlivet ska räknas som helgad åt Herren. **24** De skulle också ge det offer som är bestämt i Herrens lag: ett par turturduvor eller två unga duvor.

25 I Jerusalem fanns en man som hette Simeon. Han var rättfärdig och gudfruktig och väntade på Israels tröst, och den helige Ande var över honom. **26** Av den helige Ande hade han fått en uppenbarelse att han inte skulle se döden förrän han sett Herrens Smorde*. **27** Ledd av Anden kom han till templet, och när föräldrarna bar in barnet Jesus för att göra med honom som man brukade enligt lagen, **28** tog han honom i sina armar och prisade Gud och sade:

- **29** "Herre, nu låter du din tjänare
- gå hem i frid,
- så som du har lovat,
- **30** för mina ögon har sett
- din frälsning
- **31** som du har berett
- inför alla folk:
- **32** ett ljus med uppenbarelse
- för hedningarna
- och härlighet
- för ditt folk Israel."

33 Hans far och mor förundrades över det som sades om honom. **34** Och Simeon välsignade dem och sade till hans mor Maria: "Se, han är satt till fall och upprättelse för många i Israel, och till att vara ett tecken som väcker motstånd. **35** Också genom din själ ska det gå ett svärd. Så ska många hjärtans tankar uppenbaras."

36 Där fanns också en profetissa, Hanna, Fanuels dotter av Ashers stam. Hon hade kommit upp i hög ålder. I sju år hade hon fått leva med sin man efter sin tid som jungfru, **37** och nu var hon änka, åttiofyra år gammal. Hon lämnade aldrig templet utan tjänade Gud med fastor och böner natt och dag. **38** Just i den stunden kom hon fram och prisade Gud och talade om honom för alla som väntade på Jerusalems frälsning.

39 När de hade fullgjort allt som var bestämt i Herrens lag, återvände de till Galileen och sin hemstad Nasaret. **40** Och pojken växte och blev starkare och fylldes av vishet, och Guds välbehag vilade över honom.

Herre, helga oss i sanningen, ditt ord är sanning. Amen.

Jesu födelse blev inga världsnyheter, då strax det skedde. Gud uppenbarade att han skulle födas för Josef och Maria. Marias släkting Elisabeth visste det också. Gud uppenbarade det genom en ängel för herdarna utanför Betlehem och med en stjärna för de vise männen långväga ifrån. Gud uppenbarade det genom sin helige Ande för Simeon i Jerusalem. Den åldrade Hanna visste det också – hon hade en profetisk gåva. Liksom herdarna var Simeon och Hanna enkla, vanliga människor och vad de sa och gjorde i templet betydde ingenting för överstepräster eller kungen som var upptagna med det politiska spelet om makten. Josef och Maria var också vanliga, fattiga människor som gick under radarn för underrättelsetjänsten. Josef var väl inte direkt utblottad – han var snickare och hade en inkomst och måste ha haft medel att betala för deras resa från Nasaret i Galileen till Betlehem och uppehållet där. Men när de efter reningsperioden kom till templet kunde han inte betala för ett lamm. Så mycket pengar hade han inte kvar så de betalade för två unga duvor som var de fattigas alternativ. När Gud sände sin Son valde han enkla fattiga omständigheter och att blev mottagen av vanliga, enkla människor – de vise männen undantagna. Men några större rubriker blev det inte.

Efter Jesu födelse och denna händelse då han blev framburen i templet följer så nästan trettio tysta år. Vi får en glimt ur hans uppväxt då han är 12 år och då är miljön återigen hans Faders hus, templet. Men nyheten om Frälsrens ankomst fick ingen större spridning och hans tillvaro var ganska anonym fram till dess han började sin offentliga verksamhet med att bli döpt av Johannes. Det var först efter att Jesus fullbordat allt på korset, dött, blivit begravd, uppstått på tredje dagen och blivit upptagen till himmelen som evangeliet om hans frälsning gick ut i hela världen. Återigen valde Gud enkla vanliga människor som budbärare. Och när evangeliet fått fäste i människors hjärtan spred det sig från person till person. Apostlarna var superspridare. När högtidsfirarna som kommit till Jerusalem vid den första pingsten tog budskapet med sig tillbaka hem nådde det snabbt olika länder och folk. Samma sak hände när det sedan utbröt en förföljelse mot församlingen i Jerusalem och de troende blev utspridda och evangeliet med dem. Det liknade spridningen av covid 19, det gick från människa till människa och nådde snabbt alla länder och folk. Gud har inte hållit evangeliet dolt, det krävs tvärtom hårda restriktioner för att det inte ska spridas. Några kommunistiska och många muslimska länder har infört hårda restriktioner för att evangeliet inte ska spridas bland befolkningen. Men även öppna länder har infört restriktioner för att begränsa spridningen. Det kan exemplvis gälla

vad som tolereras i skolans undervisning eller om man ska tillåta kristna skolor. Ändå fortsätter evangeliet att nå ut. Och det för inget ont med sig utan är ett ljus med uppenbarelse för människor i andligt mörker.

Simeon såg allt det här och mycket mer, han såg fall och upprättelse, motstånd och lidande, han såg också det svärd som skulle gå genom Marias själ. Men som sagt, evangeliet är inget att vara rädd. Simon vittnar om vad budskapet gett honom. Han ägde hjärtats frid. Det är en frid som är ämnad för alla och som Gud vill att alla ska ha.

Vi vet inget om Simeon annat än det som berättas här i Lukas evangelium. Han var en av Jerusalems invånare som väntade Israels tröst. Uttrycket går tillbaka på flera profetior i gamla testamentet, särskilt hos Jesaja. Simon väntade den tröst som bara Messias, Frälsaren, kan ge. Han kom för att befria oss från synden, döden och djävulens makt. Genom honom äger vi syndernas förlåtelse. Det budskapet tröstar oss när samvetet anklagar oss, ja, också om döden närmar sig kan vi ta det med ro. Det är på grund av Guds vrede över synden som vi dör. Men när döden närmar sig är det stor skillnad på att ha en Frälsare och att inte ha en Frälsare. Vi som har en Frälsare som lämnat graven tom kan med Simeon säga: *nu låter du din tjänare gå hem i frid.* Aposteln Paulus ägde samma tröst inför döden: *För mig är livet Kristus och döden en vinst... Jag har en längtan att bryta upp och vara hos Kristus, det vore mycket bättre.* Evangeliet om den frälsning som Gud berett åt oss ger oss den trösten.

Det var inte en slump att Simeon kom till templet denna dag. Ledd av Anden kom han till templet för att profetera om barnet för Josef och Maria och alla som närvarade. Av den helige Ande hade han fått en uppenbarelse att han inte skulle se döden förrän han sett Herrens Smorde. I och med det visste han att tiden nu var inne. Guds forntida löften om Frälsaren skulle gå i uppfyllelse under hans livstid. Det profeterna längtat efter att få se det skulle han få se med egna ögon. Han var säkert uppfylld av förväntan när han denna dag blev ledd av Anden till templet. Hur Anden visade att detta barn till fattiga föräldrar var den rätte vet vi inte men han tog barnet i sina armar, vittnade och profeterade:

- *"Herre, nu låter du din tjänare*
- *gå hem i frid,*
- *så som du har lovat,*

Vi ska alltid komma ihåg att se vårt förhållande till Gud på det sättet. Gud är Gud och inte en människa. Han är vår Herre och vi hans tjänare. Simeon profeterade om frälsning och fördömelse, om fall och upprättelse, om motstånd och lidande. Också i våra liv händer saker som kan göra oss deprimerade. När sådant händer kan vi gå för långt likt Job och ifrågasätta Herrens handlande. Herren var tvungen tillrättavisa Job

och fråga: *Var var du när jag lade jordens grund? Svara, om du vet och förstår:* Nej, när vi kommer till den punkt då vi bara har frågor och inte förstår ska vi inte börja ifrågasätta Guds handlande. Nej, när vi inte längre förstår ska vi lära oss sätta punkt och säga med Paulus: *O vilket djup av rikedom*

- *och vishet och kunskap hos Gud!*
- *Hur outgrundliga är inte*
- *hans domar,*
- *hur ofattbara hans vägar!*
- **34** *Vem har förstått Herrens sinne?*
- *Eller vem har varit*
- *hans rådgivare?*

35 *Eller vem har gett honom något först*

- *så att han måste betala igen?*
- **36** *Av honom, genom honom*
- *och till honom är allting.*
- *Hans är äran i evighet. Amen.*

Gud är Gud och inte en människa. Han är Herren och vi hans tjänare. Men även i svåra situationer, även inför döden, kan vi vara lyckliga tjänare och säga med Simeon: *Herre, nu låter du din tjänare gå hem i frid.*

Det störst hindret för friden i hjärtat är det dåliga samvetet. Och det kan verkligen göra sig påmint i svåra situationer. ”Är detta som händer ett straff för mina synder och försummelse, för min dårskap och dumhet?” Den enda effektiva medicinen mot ett dåligt samvete är evangelium om Guds frälsning. Även om vi inte kan tysta det dåliga samvetet så försäkrar evangeliet oss om att det finns en högre domstol än samvetet. Samvetet har inte sista ordet. Gud har sista ordet och han har berett en frälsning att skådas av alla folk. Guds frälsning siktar in sig på just det som samvetet fördömer oss för: våra synder. Och Guds frälsning är universell, den omfattar hela världen och är ämnad för hela världen. Hela budskapet kan sammanfattas i några enkla korta ord, det som Johannes sa när han såg Jesus komma: **Se, Guds lamm som tar bort världens synd.** Frälsningen är universell, den omfattar alla i hela världen och frälsningen finns inte hos någon annan än Jesus.

Den frid Simeon ägde berodde helt och hållet på uppfyllelsen av Guds löfte om Frälsaren. När han säger att han nu sett Guds frälsning så menar han självklart inte att han sett hur hela frälsningsverket blivit fullbordat av Jesus. Men genom den helige Ande var han övertygad om att barnet i hans armar var Guds garanti för att allt som hör till världens frälsning skulle fullbordas av honom -och det gav honom frid.

Simeon säger: *mina ögon har sett din frälsning som du har berett inför alla folk.* Gud vill att alla människor ska bli frälsta, att de ska se, ta emot och tillgodogöra sig den frälsning Jesus vunnit åt dem. Ingen enda är utesluten. Att Gud berett frälsningen för

alla är själva argumentet i evangelium som gör att det kan trösta varje ängslig själ och ge frälsningsvisshet. För gäller det alla så gäller det också mig. Ledd av den helige Ande kom Simeon till templet och den helige Ande var över honom också när han talade. Så det är egentligen den helige Ande som betonar det universella i Guds frälsning när Simeon fortsätter och säger: *ett ljus med uppenbarelse för hedningarna och härlighet för ditt folk Israel*. Alla som inte tillhörde förbundsfolket, judarna, klassades som hedningar. De som hörde Simeons ord förstod innebörden i dessa termer och förstod att ”hedningarna” och ”ditt folk Israel” betecknade alla människor på jorden.

Hedningarna hade inte förmånen att ha samma gudomliga uppenbarelse som judarna. De var in andligt mörker. Därför skulle frälsningen som Gud berett komma till dem som ett ljus med uppenbarelse. De skulle få uppenbarhet för sig något som de inte kände till och som de inte kunde tänka ut själva. Genom Guds nåd skulle de bli befriade från synden och alla syndens konsekvenser genom Frälsaren som ännu var ett spädbarn i Simeons armar. I Simons ord hör vi en återklang av några profetior i Jesaja. I kapitel 49 hör vi Herren säga till sin utvalde tjänare: *Det är för lite att du bara är min tjänare som upprättar Jakobs stammar och för tillbaka de bevarade av Israel. Jag ska sätta dig till ett ljus för hednafolken, för att du ska bli min frälsning ända till jordens yttersta gräns*.

Det är vad den helige Ande lär oss idag. Gud har berett sin frälsning inför alla folk. Han vill att alla ska se, ta emot och tillgodogöra sig den frälsning Jesus vunnit åt oss. Jesus är vår Frälsare som kommit med välsignelse till oss. Det är en frälsning undan synden. Det är en frälsning undan allt som samvetet kan anklaga oss för. Det är en frälsning som ger oss frid mitt i svårigheter och lidande. Det är en frälsning som gör att vi också kan avsluta våra dagar i frid. Och vi kan verkligen vara lika trosvissa som Simeon för Jesus är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan för hela världens. Han är Guds lamm som tagit bort världens synd, och då har han tagit bort också våra. Amen.

Låt oss be

Helige Ande du som ledde Simeon till templet och uppenbarade Frälsaren för honom och gav honom frid, ge också oss den frid som kommer av vissheten att vi har en Frälsare som tagit bort våra synder. Ge oss kraft att sprida ditt evangelium för Jesus är Frälsaren för alla människor, ända till jordens yttersta gräns. Amen.